

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 008052 19 Кж 17
Бања Лука, 22.03.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и Смиљане Мрша као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Г.Н., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осуђеног, адвоката М.М. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008052 18 Квл 3 од 21.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.03. 2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Г.Н. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008052 18 Квл 3 од 21.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 008052 18 Квл 3 од 21.02.2019. године одбачен је као неоснован захтјев браниоца осуђеног Г.Н. за понављање кривичног поступка окончаног правоснажном пресудом овог суда број 11 0 К 008052 12 К од 01.02.2013. године, којом пресудом је тада оптужени Г.Н. оглашен кривим да је починио кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, 108/04, 37/06, 73/10, 1/12 и 67/13, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година.

Против тога рјешења жалбу је изјавио бранилац осуђеног адвокат М.М. из Б. због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Приједлог жалбе је да Врховни суд Републике Српске предметну жалбу у цјелости усвоји као основану и након тога укине првостепено рјешење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, или да преиначи првостепено рјешење на начин да дозволи осуђеном Г.Н. понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Аргументима жалбе браниоца осуђеног није доведена у сумњу правилност и законитост побијаног рјешења, нити валидност датих разлога у образложењу за закључак тог рјешења да чињенице и докази на којима се темељи захтјев за понављање поступка очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање поступка.

Наиме, код чињенице да су свједоци С.В. и Д.С. (чије исказе жалба означава као кључне доказе против осуђеног Г.Н.) саслушани у кривичном поступку који је резултирао правоснажном осуђујућом пресудом и чије понављање се тражи, несумњиво је да се не ради о новим доказима, а аргументима жалбе браниоца осуђеног којима се оспорава кредибилитет свједока Д.С. (због тога што је у различитим предметима три пута свједочио за исто кривично дјело) није доведена у сумњу правилност закључка побијаног рјешења да та чињеница очигледно није подобна да се на основу ње дозволи понављање поступка.

Надаље, жалбеним аргументима заснованим на тврдњи да је један дио инспектора, укључујући и начелника, у Одјељењу за ..., разрјешен а један дио инспектора, од којих и инспектор који је у истрази саслушавао свједока С.В., правоснажно осуђен за кривично дјело организованог криминала у вези са кривичним дјелом недозвољена производња и промет опојних дрога, није доведена у сумњу правилност закључка побијаног рјешења да нема упоришта у provedеним доказима тврдња захтјева за понављање кривичног поступка по којој су инспектори Одјељења за ... ЦЈБ МУП РС поднијели кривичну пријаву против осуђеног Г.Н. ради освете због тога што није желио продавати дрогу за потребе одређених инспектора из тог Одјељења.

За наведене закључке је побијано рјешење дало детаљне разлоге на страни 2. пасус 3. побијаног рјешења. Тим разлозима се образлаже да је кривична одговорност осуђеног Г.Н. утврђена на основу бројних доказа оптужбе и одбране provedених пред првостепеним судом (цијењених појединачно и у међусобној повезаности) укључујући исказе свједока С.В. и Д.С., чији кредибилитет се оспорава захтјевом за понављање кривичног поступка и жалбом, а потом се посебно апострофира да чињенице и докази које се наводе у захтјеву за понављање поступка очигледно нису нове чињенице и нови докази које би сами за себе или у вези са раније изведеним доказима били подобни да утичу на ослобађање осуђеног или на осуду по блажем Кривичном закону. Разлоге дате у образложењу побијаног рјешења за наведене закључке, као мјеродавно образложење прихвата и овај суд у цјелости, па се подносилац жалбе упућује садржај тих разлога.

Како чињенице и докази на које се жалбе позивају очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање поступка у конкретном случају, то је по оцјени овог суда, првостепени суд правилно примјенио закон када је побијаним рјешењем у смислу одредбе члана 347. став 1. ЗКП РС захтјев браниоца осуђеног за понављање кривичног поступка одбацио.

Ради изнијетог, жалба браниоца осуђеног се показују као неоснована, па како у поступку доношења побијаног рјешења нису почињене ни повреде Кривичног закона на штету осуђеног, на које овај суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, то је одлучено као у изреци овог рјешења, тако што је на основу члана 337. став 3. ЗКП РС жалба осуђеног одбијена као неоснована.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић